

eller en saadan, som dannes af de forskellige Paragrapher, som ere bragte i Forslag af Fleertallet i Udvalget, saa maa den ærede Rigsdagsmand gjøre det nu.

Monrad: Anerkjender ikke den høitagtede Formand, at der ved Spørgsmaalet om Overgangen til 3die Behandling kan finde Discussion Sted, angaaende hvorvidt det i det Hele er tilraadeligt at fremme Sagen videre? Det har undertiden været Tilfældet, at efter at man har forhandlet alle et Lovforslags Enkeltheder, er selve Spørgsmaalet om Overgangen til 3die Behandling kommet under en vidtløftig Discussion, og at da Lovforslaget er strandet. Jeg har rigtignok tænkt mig, at dersom dette Spørgsmaal kunde komme under Forhandling, saa vilde Mindretallet paa dette Standpunkt lettere faae Leilighed til at gjøre sin Mening gjældende, da det jo igrigt er enigt med Fleertallet angaaende Lovforslagets Enkeltheder.

Formanden: Ja jeg troer dog, at den ærede sidste Taler ikke erindrer saa ganske nøie, hvad der tidligere er passeret. Naar der har været reist Discussion om Overgangen fra 2den til 3die Behandling, saa har netop Uanskeligheden ligget i at holde Discussionen til det Formelle, og derimod ikke komme ind paa Sagens Realitet. Naar man vil indskrænke sig til de formelle Grunde, der kunde tale for, at en Sag ikke skal overgaae fra 2den til 3die Behandling, saa vil den ærede Ordfører for Mindretallet ikke kunne naae sit Diemed; naar det ærede Mindretal derimod er enig med sig selv om at ville stemme imod et hvilket som helst Lovforslag, enten det af Regjeringen forelagte eller det af Fleertallet foreslaaede, saa forekommer det mig rigtignok, at det meest passende Sted at udtale sig er, naar den 1ste Paragraph foreligger.

H. Sage: Det vil sees, at Fleertallet og Mindretallet ere aldeles enige i Realiteten. Mindretallet mener, at, dersom der overhovedet skal være et Lovforslag, saa maa det affattes saaledes, som Fleertallet har foreslaaet; det er af reent constitutionelle Grunde, at Mindre-

tallet har troet at burde fraraade det ærede Thing paa nærværende Stadium at gaae ind paa et Forslag om Ordningen af Coloniernes Forhold, saavel med Hensyn til det Fælles som med Hensyn til det Særlige. Da den ærede Indenrigsminister fremlagde det Lovforslag, som er blevet behandlet i Udvalget, blev det fra flere Sider udtalt, at man ubetinget burde forkaste det ved at nægte Overgangen til 2den Behandling. Jeg var da blandt dem, der tilraadede, at der skulde nedsættes Udvalg i Sagen, og at man skulde søge at bringe en Overenskomst tilveie mellem Ministeriet og Rigsdagen. Det er dette Forsøg, som blev gjort fra Udvalgets Side i en Skrivelse, som er meddeelt i Betænkningen; paa denne Skrivelse er der svaret, deels fra den fælles Indenrigsminister, deels fra den fælles Finantsminister og deels fra den særlige Indenrigsminister. Det vil sees af disse Svar, at Ministeriet paa den ene Side erkjender Rigsdagens Ret til at behandle Alt Colonierna vedkommende, der maa ansees som indre coloniale Anliggender og som svarer til Kongeriget's særlige Anliggender: det er Udgangspunktet. Men med Hensyn til den finantistelle Stilling, med Hensyn navnlig til de saakaldte blandede Indtægter og Udgifter er der en Uenighed mellem Ministeriet og Udvalget, som ikke har kunnet hæves. Nu er det Spørgsmaalet, om vi, skjøndt vi ikke kunne vedtage en Lov i Samklang med Ministeriet, skulle opstille en Lov, som vel i visse Henseender kan fyldestgjøre enkelte af Ministerne, men som ikke kan faae det samlede Ministeriums Bisald; det er dette Spørgsmaal, der for mig har fremkaldt Betænklichkeiten ved for Diebliffet at gaae ind paa en Lov om denne Gjenstand. Idet Ministeriet udtrykkelig har anerkjendt, at Alt, hvad der er særligt i Kongeriget, ogsaa skulde betragtes som indre coloniale Anliggender, kan Rigsdagens Ret i fuldt Maal hævedes. Finantsministeren erklærer sig fuldkommen enig med Folkethingets Udvalg deri, at det ene rigtige og gennemførlige Grundlag er det, at som Coloniernes indre Anliggender de Sager betragtes, der svare til dem, der i Kongeriget ere særlige, medens derimod de, som svare til Monarchiets Fællesanliggender, blive fælles; hvorefter da de Ind-